14 Ιουλίου 2025

Η εορτή των Αγίων δώδεκα Αποστόλων στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Εκκλησία

Την Κυριακή, 30 Ιουνίου / 13 Ιουλίου, εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή των Αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων στην ομώνυμη Ιερά Μονή του Πατριαρχείου, την κειμένην εις το μεταξύ της πόλεως Τιβεριάδος παρεκκλήσιον, στην Δυτική όχθη της Τιβεριάδος θαλάσσης και στο σημείο στο οποίο ενεφανίσθη ο Κύριος στους μαθητές Του, όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης και όπως αναγιγνώσκεται στο 10ν Εωθινό Ευαγγέλιο,(κεφ. 21, 1-4)

.

Στην παραλιακή Ιερά Μονή χοροστάτησε στον Εσπερινό και προεξήρξε της πανηγυρικής Πατριαρχικής θείας Λειτουργίας ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων** κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών **Ναζαρέτ** κ. Κυριακού και **Πτολεμαΐδος** κ. Μακαρίου, του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου **Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης** κ. Αριστάρχου και του Γραμματέως της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Αρχιμανδρίτου **π. Χριστοδούλου,** Αραβοφώνων και Ρωσοφώνων Ιερέων των ομόρων περιοχών, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Προδρόμου και πιστών της περιοχής.

Προς το ευλαβές εκκλησίασμα κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος. *“Ὁ Χριστός ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος, οἱ δέ Ἀπόστολοι οἱ λίθοι τοῦ οἰκοδομήματος, τοῦ μυστικοῦ δηλονότι σώματος, τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀποστολικοί οὗτοι λίθοι δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τάς ἀνά τήν οἰκουμένην ἱδρυθείσας Ἐκκλησίας ὑπό τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι εἶχον τήν ἐξουσίαν τοῦ χειροτονεῖν Ἐπισκόπους. Καί τοῦτο διότι εἰς αὐτούς ἐδόθη ἡ ὑπό τοῦ Κυρίου ἐντολή: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς το ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», (Ματθ. 28, 19-20)”*, υπογράμμισε μεταξύ άλλων.

“Τό κατ’ ἐξοχήν γνώρισμα, ἰδίωμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἀποστολικότης, ἡ ἐμπεριέχουσα τήν ἑνότητα, τήν ἁγιότητα καί τήν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦτο διατυποῦται ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως, τῆς ἐν Νικαίᾳ Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διάδοχοι ὄντες τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί φωτισθέντες ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν τήν παρακαταθήκην, τοὐτέστιν τά δόγματα τά κεκριμένα ὑπό τῶν Ἀποστόλων καί τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ, (Πράξ. 16,4). Διά τοῦτο καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα ὑπό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν «νοῦν Χριστοῦ ἐχόντων» (Α΄ Κορ. 2,16) κατά Παῦλον, ἵνα ἀκούωμεν εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου πρός τόν μαθητήν αὐτοῦ Ἀπόστολον Τιμόθεον λέγοντα: «Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τον λόγον τῆς ἀληθείας», (Β’ Τιμ. 2,15)”, επεσήμανε.

Αναλυτικά το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου:

Τήν Κυριακήν, 30ήν Ἰουνίου / 13ην Ἰουλίου 2025, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων εἰς τήν ἐπ’ ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν τοῦ Πατριαρχείου, τήν κειμένην εἰς τό μεταξύ τῆς πόλεως Τιβεριάδος παρεκκλήσιον, εἰς τήν Δυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης καί εἰς τό σημεῖον εἰς τό ὁποῖον ἐνεφανίσθη ὁ Κύριος εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης καί ὡς ἀναγιγνώσκεται εἰς τό 10ον Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον,(κεφ. 21, 1-4) .

Εἰς τήν ὡραίαν παραλιακήν Ἱεράν Μονήν ταύτην ἐχοροστάτησε εἰς Ἑσπερινόν ἀφ’ ἑσπέρας καί προεξῆρξε τῆς πανηγυρικῆς Πατριαρχικῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, Ἀραβοφώνων καί Ρωσοφώνων Ἱερέων τῶν ὁμόρων περιοχῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου καί πιστῶν τῆς περιοχῆς.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε, καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμόν ἐσταλάξατε, ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν…», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σύνηγαγε σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα «καί πάλιν μετά τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ ἐφανέρωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπί τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος», (Πρβλ. Ἰωάν. 21,1), ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν Σύναξιν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτῶν Μονῇ.

Κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν Εὐαγγελιστῶν καί δή τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ: «ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ’ αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους

ὠνόμασε», (Λουκ. 6, 12-13). Κατά δέ τόν Εὐαγγελιστήν Ματθαῖον: «Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ ᾽Ανδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴνθάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων», (Ματθ. 4,18-19).

Οὗτοι οἱ ἁπλοῖ ἁλιεῖς, ἀφ᾽ ἑνός μέν ἐκλήθησαν ὑπό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τό ἀποστολικόν ἀξίωμα καί ἀπεστάλησαν εἰς τά ἔθνη εἰς τούς εἰδωλολάτρας λαούς, ἵνα κηρύξωσιν τήν σωτηριώδη ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀφ᾽ ἑτέρου, μετά τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὁ Κύριος ἔδωκεν αὐτοῖς Πνεῦμα Ἅγιον κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου:«εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ᾽Ιησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», (Ἰωάν. 20, 21-23).

Ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον Πνεῦμα Ἅγιον «διά νά μορφωθῇ εἰς αὐτούς ὁ Χριστός», ἐπισημαίνει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπικαλούμενος τόν σοφώτατον Παῦλον: «Τεκνία μου, οὕς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν». Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Κύριλλος λέγει: «Οὐχ ἑτέρως γάρ ἐν αὐτοῖς μορφωθήσεσθαι λέγει Χριστόν, ἤ διά τοῦ μετασχεῖν Ἁγίου Πνεύματος, πολιτεύεσθαί τε κατά νόμον τόν Εὐαγγελικόν.

Οὐκοῦν, ὡς ἐν ἀπαρχῇ τῆς ἀνανεουμένης κτίσεως εἰς ἀφθαρσίαν τε καί δόξαν καί εἰς εἰκόνα τήν θεοειδῆ κατοικίζειν πάλιν τό ἴδιον πνεῦμα Χριστός ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς». Καί ἁπλούστερον: ὁ Παῦλος λέγει ὅτι οὐχί δι᾽ ἄλλου τρόπου διαμορφώνεται ὁ Χριστός εἰς αὐτούς (μαθητάς) παρά μόνον διά τῆς συμμετοχῆς εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα καί ζῶντας σύμφωνα μέ τόν Νόμον τοῦ Εὐαγγελίου. Βεβαίως ὁ Χριστός κατοικίζει / ἐγκαθιστᾷ τό ἴδιον αὐτοῦ Πνεῦμα εἰς τούς μαθητάς Του, ὡς τήν γεῦσιν καί τόν ἀρραβῶνα τῆς ἀνανεουμένης κτίσεως εἰς ἀφθαρσίαν καί δόξαν καί εἰς τήν εἰκόνα τήν ὁμοίαν μέ τόν Θεόν.

Ἰδού λοιπόν διά τί οἱ Ἀπόστολοι ἀναγνωρίζονται ὡς τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν θεῖον Παῦλον λέγοντα: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 19-20).

Ὁ Χριστός ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος, οἱ δέ Ἀπόστολοι οἱ λίθοι τοῦ οἰκοδομήματος, τοῦ μυστικοῦ δηλονότι σώματος, τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀποστολικοί οὗτοι λίθοι δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τάς ἀνά τήν οἰκουμένην ἱδρυθείσας Ἐκκλησίας ὑπό

τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι εἶχον τήν ἐξουσίαν τοῦ χειροτονεῖν Ἐπισκόπους. Καί τοῦτο διότι εἰς αὐτούς ἐδόθη ἡ ὑπό τοῦ Κυρίου ἐντολή: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς το ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», (Ματθ. 28, 19-20).

Κατά δέ τόν Θεόδωρον Μοψουεστίας, εἰς τούς Ἀποστόλους ἀνετέθη τό ἔργον: «τῷ πᾶσιν ἐπισκοπεῖν καί τήν ἁπάντων οἰκονομίαν ἐγκεχειρίσθαι (=ἐμπιστευθῆναι). Καί ὁλοτελῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τήν αὐθεντίαν εἶχον τότε, καί πάντα ἀπήρτητο (= ἐξήρτηντο) τῆς αὐτῶν γνώμης». Πρός τοῦτο, ὁ Θεόδωρος Μοψουεστίας, ἐπικαλεῖται τόν Παύλειον λόγον πρός τούς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου λέγοντα: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ», (Πρβλ. Πράξ. 20,28).

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνων τήν ὑπερέχουσαν σημασίαν τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος λέγει: «Ὁ προφήτης ἄρχων ἐστί... ὁ ποιμήν καί διδάσκαλος ἐστί πνευματικός· ἀλλά τούτων πάντων μείζων ἐστίν ἀρχή ἡ ἀποστολική». Καί τοῦτο διότι ἡ Ἐκκλησία καί ὁ διοικητικός ἐπισκοπικός θεσμός αὐτῆς θεμελιοῦνται ἐπί τῇ πίστει, τῇ διαδοχῇ τῷ ἔργῳ καί τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου κατά τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλά ἐγένοντο καί αὐτόπται μάρτυρες τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τοὐτέστιν τῆς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

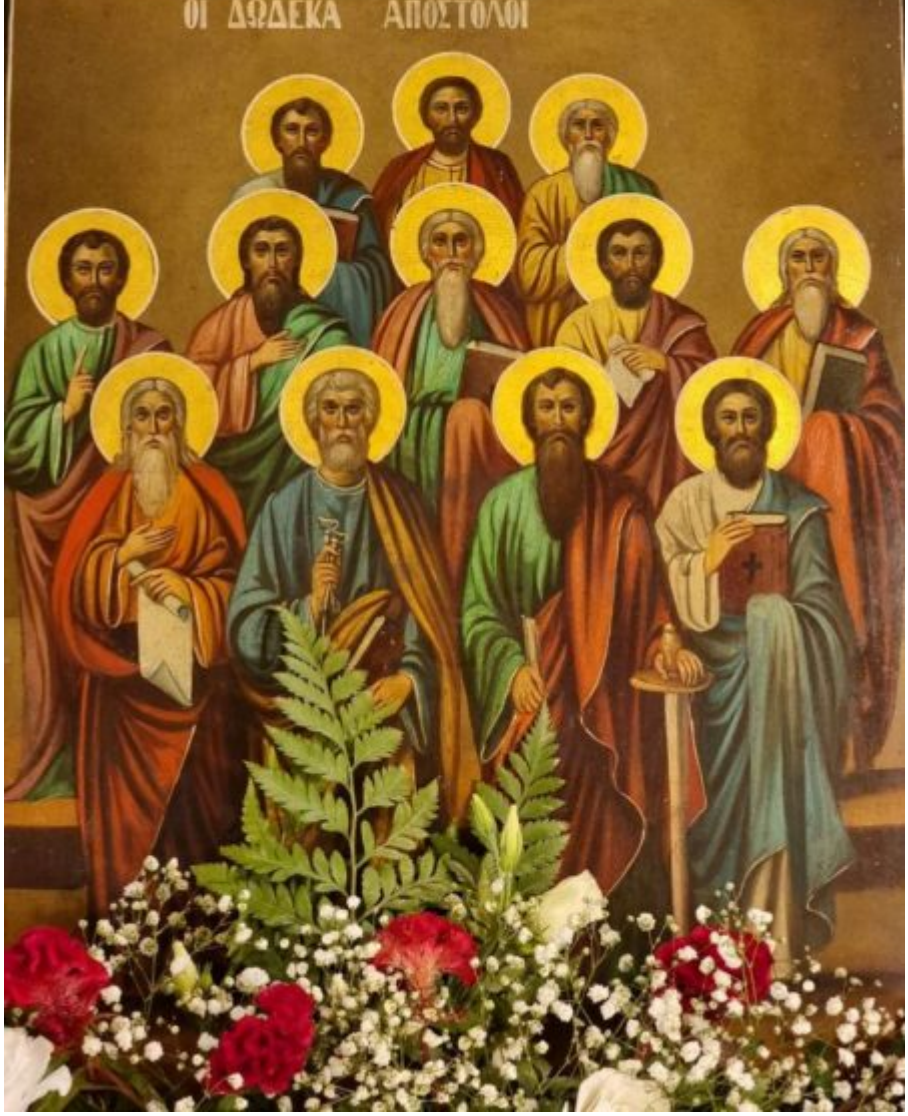
«Οὐ γάρ σεσοφισμένους μύθους ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ’ ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β’ Πέτρ. 1,16) , κηρύττει ὁ θεσπέσιος Πέτρος· «ὅ ἀκηκόαμεν, ὅ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὅ ἐθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν... μαρτυροῦμεν καί ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν», (Α΄ Ἰωάν. 1,1-2), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης.

Μέ ἄλλα λόγια, τό κατ’ ἐξοχήν γνώρισμα, ἰδίωμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἀποστολικότης, ἡ ἐμπεριέχουσα τήν ἑνότητα, τήν ἁγιότητα καί τήν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦτο διατυποῦται ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως, τῆς ἐν Νικαίᾳ Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διάδοχοι ὄντες τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί φωτισθέντες ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν τήν παρακαταθήκην, τοὐτέστιν τά δόγματα τά κεκριμένα ὑπό τῶν Ἀποστόλων καί τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ, (Πράξ. 16,4).

Διά τοῦτο καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα ὑπό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν «νοῦν Χριστοῦ ἐχόντων» (Α΄ Κορ. 2,16) κατά Παῦλον, ἵνα ἀκούωμεν εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου πρός τόν μαθητήν αὐτοῦ Ἀπόστολον Τιμόθεον λέγοντα: «Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τον λόγον τῆς ἀληθείας», (Β’ Τιμ. 2,15).

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: Ἡ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δωδεκάς, οἱ «τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν» καί δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν τήν εἰρήνην. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας παρέθεσε μικράν δεξίωσιν καί μετ’ αὐτήν παραδοσιακήν τράπεζαν ἐξ ἰχθύων ἐκ τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος.

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

θV
ΙC ΧC

